

Nincs töltés! Jól hangzik?

- avagy egy kalandos krakkói kórusfellépés krónikája -

"Lengyel, magyar - két jó barát, együtt harcol, s issza borát!" - olvasta papírkájából tört lengyelséggel Cserhalmi Ede tanár úr, miután a jelenlegi és egykori görömbölyi iskolásokból álló, és általa vezetett *Jól hangzik* nevű gyermekkórus nagyszerű koncertet adott a Krakkó főterén megrendezett karácsonyi vásár nagyszínpadán. És akkor még nem is sejtették a fellépők - és mi sem, az őket elkísérő, és a gyermekeink előadásától örömtias, büszke szülők -, hogy ez a mondás mennyi igazságot rejt. Mint ahogyan azt sem gondoltuk, hogy egy életre szóló kalandot is kapunk. No de ne szaladjunk ennyire előre...

Történt ugyanis, hogy a kórus másik vezetője, Balla Béla (szülő és sheriff) közreműködése révén az utóbbi időben méltatlanul mellőzött Görömbölyi Általános Iskolában életre hívott kórus meghívást kapott a dél-lengyelországi ékszerdoboz, Krakkó városának Európa szerte híres karácsonyi vásárába arra, hogy ott magyarul énekeljen. Ezért ezüstvasárnap hajnalán a kórus tagjai buszra szálltak és három autónyi szülő kíséretében elindultak az immár második külföldi fellépésükre. Krakkóban a téli díszbe burkolózott és karácsonyi pompában tündöklő történelmi óváros fogadta a lelkes kis csapatot, akik a dermedt hideg ellenére szívmengető koncertet adtak a nagyszámú közönségnek. Mi szülők mosolyogtunk a teli torokból éneklő gyerekek láttán, neveltünk, mikor egyikük már a második dalánál elkezdte járni a "pisi táncot" -, majd visszatérve kis dolgából mindenkitől ellentétes ritmusban tapsolt -, és gyermekeink sikere közben nem igazán tulajdonítottunk nagy jelentőséget annak a hírnék, hogy a buszban nincs töltés. Pedig kellett volna.

Hiszen amikor vásárfiákkal a hátizsákjainkban visszatértünk a parkolóba, megtudtuk, hogy a gyermekeket szállító busz valóban meghibásodott. Nos, ebben a szellemben - no meg egy csavarral a jobb első kerekemben - hagytuk el délután Krakkót és jutottunk el egészen a mintegy 80 km-re fekvő Nowy Targ városában található benzinkútig. Ahová néhány órára berendezkedünk. Ugyanis a Miskolcra érkező segítség nem bizonyult megfelelőnek, ezért a megtett 2 (!) kilométer után a busz végleg leállt. Vasárnap este, -14 fokban, 16 ijedt gyermekkel, néhány nehéz helyzet elé állított felnőtt kíséretében. A hidegre való tekintettel az átfagyott gyerekeket visszavittük a biztos meleget nyújtó benzinkútra, ahol feltűnt néhány lengyel srác. Róluk pedig megtudtuk, hogy műhellyel és szakértelemmel rendelkező szerelők, akik felajánlották segítségüket, és - mint utóbb kiderült - ők meg tudták javítani a generátort. De mire ez elérhető közelségbe került, a hajnal óta ébren lévő, ezért meglehetősen fáradt gyermekekre és sofőrökre tekintettel úgy döntöttünk, hogy nem vágunk bele a bizonytalan utazásba, hanem ott töltjük az éjszakát. A segítőkész benzinkutasok ajánlására pedig találtunk egy olyan szállást, ahol épp a létszámunkkal egyező szabad hely volt. Nos, ilyen kalandok után vágunk neki másnap a hazaútnak elcsigázottan, de élményekkel gazdagon.

Lengyel, magyar - két jó barát? Személyes tapasztalataink alapján mindenképp. És az is lehet, - és így az ünnep közeledtével hajlamosak vagyunk ilyeneket gondolni, - hogy ez is egy picinyke karácsonyi csoda volt. És talán nekünk valójában angyalok segítettek. Ezt döntse el

mindenki saját maga De az mindenképp csodaszámba ment, ahogyan ez a maroknyi lelkes görömbölyi iskolás előadásával elbűvölte a közönséget. Majd a mozgalmas hazaúton tapasztalhatták és megtanulhatták, hogy mi az önzetlen segítség, az összefogás, illetve, hogy a nehéz helyzetekből is van kiút, csak meg kell azt találni.

Egy azonban biztos: a *Jól hangzik* kórus pályája felfelé ível és jövőre is fellép az immár szép emléké Krakkóban, hiszen ismét meghívást kapott. És ki tudja még, hová viszi el Görömböly hírnevét! (De nem ezzel a busszal:)))

Egy büszke apuka